

Vuodesta 2006 mukana keräyksessä ollut Kari lunastaa työssään antamaansa lupausa.

- Olen urani Puolustusvoimissa tehnyt evp upseeri. Työssäni sain tutustua keskisuomalaisiin veteraaneihin, joille lupasin tulla vapaaehtoistyöhön, kunhan eläköidyn.

Maanpuolustus on aina ollut tärkeä osa hänen elämäänsä ja on sitä yhä.

- Olen mukana useissa maanpuolustusalan yhdistyksissä, tärkeimpänä niistä ehkä toinen vapaaehtoistyöni: Keski-Suomen maanpuolustussäätiön asiamiehen tehtävät, joita niin ikään olen hoitanut jo 15 vuoden ajan.

Aktiivisena on tämä evp pysynyt eläkevuosillaan muutenkin.

- Mieluisia harrastuksia ovat kalastus, sienestys ja marjastus, samoin kuntoliikunta ja puutarhatyöt. Nikkarointia olen harrastanut koko pienen ikäni. Isoimpana kohteena on omakotitalomme reilun 30 vuoden takaa ja lukuisia pienempiä projekteja on meneillään edelleenkin – tosin vain harrastusmielessä.

Myös lapset lapsineen ovat Karille rakas asia. Oman sukunsa taustoja hän luonnehtii erittäin isänmaallisiksi.

- Edesmennyt isäni sekä setäni olivat Jatkosodan veteraaneja. Rakas Hilja-mummoni oli 14-päisen lapsiperheen esikoinen. Saaressa asuneen perheen äiti kuoli 45-vuotiaana, kaksi tyttölästä menehtyi vauvoina, veljeksistä viisi läksi sotaan, joista kolme kaatui. Uskon toimintahalukkuuteni veteraani- ja maanpuolustustyöhön kumpuavan juuri tästä taustasta, hän pohtii.

Me olemme niin kiitollisia Karin kaltaisista tekijöistä, joille veteraanasia on teoissa näkyvä sydämen asia... ja niin ovat veteraanitkin.

- Parasta on kokemani kiitollisuus, joka kumpuaa veteraaniväestä. Myös lukuisista nuorista välittynyt positiivinen asenne ilahduttaa. Valitettavan monelle veteraanit kun ovat vain syy, jonka varjolla, no, soittaa suutaan ja levittää mitä kummallisempia huhupuheita (etenkin somessa).

- Ikävintä on kuulla joutua ajoittain kuulemaan asiatonta ja perätöntä veteraanityön arvostelua, josta näkee, ettei lausujalla ole mitään todenperäistä tietoa. Se tuntuu jopa loukkaavalta, hän harmittelee. Netissäkin levitellään kovasti väitteitä mm. siitä, että lahjoitusvarat päätyvät veteraanien sijaan veteraaniliittojen taskuihin eikä kellekään tunnu tulevan mieleen, kuinka paljon tällaiset kommentit satuttavat näitä meidän kentän ihmisiä, jotka pelkän puhumisen sijaan tekevät jotain konkreettista ja tärkeää sankareidemme hyväksi.

Totuus kun on, että veteraaniliitoille ei keräyksestä mene senttiäkään, ihan niin kuin ei kuulukaan: veteraaneillehan ihmiset haluavat rahan lahjoittaa! Ja nimenomaan veteraaneja auttamaanhan me veteraaniliitot olemme koko keräyksen perustaneetkin!

Monesti myös ihmetellään, miksi keräys yhä jatkuu ja mihin ne ihmisten jo lahjoittamat varat ovat oikein menneet. Lyhyt vastaus on tämä: veteraaneille (sekä heidän leskiensä ja puolisoitten avustamiseen).

- Avustuksia myönnetään koko ajan ja kunkin vuoden keräystuotto käytetään kokonaisuudessaan viimeistään keräysvuotta seuraavan vuoden aikana. Kun puhutaan tämän ikäisestä väestöstä, ei ole aikaa odotella, Kari muistuttaa.

- Usein vedotaan, että eikö veteraanien tukeminen kuulu valtion tehtäviin, mutta totuus on, että se on riittämätöntä eikä kata monia veteraanin arkea ja taloutta rasittavia ongelmia, kuten vaikka silmälasien kaltaisia välttämättömiä apuvälineitä, liikkumiseen tarvittavaa apua sekä kotona asumisen mahdollistavia muutostöitä. Hetken keskustelun jälkeen päästään ihmisten kanssa kuitenkin usein yhteisymmärrykseen ja ehkä jokunen ropo kilahtaa lippaaseenkin.

Kari toivoisi ihmisiltä asettautumista veteraanin asemaan.

- Yleisön tulisi miettiä veteraanien elämää sotavuosina ja sen jälkeen jälleenrakentamisineen ja yhteiskunnan kehittämisineen. Ehkä korona-aika on antanut joillekin syvällisempää mietittävää ja ajatuksia siitä, mitä oli elämä sotiemme aikana niin rintamalla kuin kotirintamallakin, ja minkälaista meidän elämämme nyt heidän ansiostaan on, hän muistuttaa.

Veteraanimme toivovat, ettei Suomen selviytymiskamppailua ja kansamme silloin aikaan saamaa uskomatonta yhteisponnistusta unohdettaisi tulevaisuudessakaan ja samoilla linjoilla on Karikin.

- Veteraanien asiaa ja kunnioitusta tulee vaalia jälkipolville. Seuraavienkin sukupolvien tulee ymmärtää veteraanien työ ja uhraukset, itsestäänselvyyksinä niitä ei tule ottaa. Nykyinen hyvinvointivaltio-Suomi perustuu veteraanisukupolven vuosikymmeniä kestäneelle työlle ja on meidän ja jälkipolvien tehtävä pitää siitä huoli. Oman historian tunteminen kuuluu kaikkien yleissivistykseen ja tämä tulee huomioida koulujemme opetuksessa jatkossakin.

Alkuperäinen kirjoitus on julkaistu Sotaveteraaniliiton Facebookissa 29.10.2021